

Nr 469.

Av herr **Spetz**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om tillfällig begränsning av rätten till fri avskrivning å maskiner och andra inventarier vid inkomsttaxeringen, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 200 har i samband med förslag till lag om tillfällig begränsning av rätten till fri avskrivning å maskiner och andra inventarier föreslagits visst extra avdrag i de fall då inventarier avyttrats samma år som nya sådana anskaffats. Bestämmelserna härom återfinnas i 3 §.

Denna avskrivningsmetod — den s. k. nettometoden, som vid fri avskrivning saknar betydelse — användes redan i beskattningspraxis beträffande vissa rörelser, framför allt omnibus- och annan trafikrörelse, i de fall då den skattskyldige är fysisk person. Däremot har den veterligen icke använts beträffande fartyg. Anledningen härtill kan vara att för fartyg sedan länge funnits vissa specialregler, upptagna i 28 § 2 mom. kommunalskattelagen (KL). Genom förordning av den 30 maj 1941, nr 36, vilken förordning senare förnyades, utsträcktes på grund av rådande krisförhållanden den rätt till uppdelning av beskattningen som gällde utbekommen försäkring för förlist fartyg att gälla jämväl köpeskilling för försålt fartyg. Förordningen avsåg försäljningar under något av beskattningsåren 1940—1945. För annan skattskyldig än sådan som avses i punkt 4 av anvisningarna till 29 § KL gällde därvid att den beskattningsbara intäkten utgjordes av återbekomna värde-minskningsavdrag.

Vid 1951 års riksdags början väcktes motioner, I: 88 och II: 121, vari hemställdes att förenämnda uppdelningsrätt av beskattningen för köpeskilling för fartyg skulle införas i lagstiftningen definitivt.

Bevillningsutskottet, som behandlade motionerna i samband med Kungl. Maj:ts proposition nr 170, uttalade i sitt betänkande nr 62 efter att hava redogjort för hithörande bestämmelser: »Med hänsyn härtill synes spørsmålet böra tagas upp till förnyad prövning, och utskottet finner skäl föreligga för att saken beaktas. Utskottet anser därför önskvärt, att 1950 års skattelagsakkunniga under sitt fortsatta arbete närmare utreda frågan samt taga i övervägande huruvida en lösning efter den linje som föreslagits i ovan nämnda motioner är möjlig och lämplig.»

Behovet av en dylik översyn har ytterligare accentuerats genom att, samtidigt som reglerna för realisationsbeskattningen uppmjukades, en hård skärpning av inkomstbegreppet skedde genom en ändring i anvisningarna till 29 § KL, varigenom hela den influtna köpeskillingen för fartyg med avdrag för vad som vid försäljningen kvarstod oavskrivet skall upptagas som inkomst. Detta problem vidrördes icke i motionerna, ej heller har utskottet i avseende å fartyg tagit ställning härtill.

Då det emellertid måste vara av synnerlig vikt att, intill dess resultatet av 1950 års skattelagssakkunnigas överväganden föreligger, icke en skärpning av nuvarande beskattningsregler vid försäljning av fartyg uppkommer får jag föreslå, att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 200 besluta

- A. 1. att 3 § i förordningen om tillfällig begränsning av rätten till fri avskrivning å maskiner och andra inventarier vid inkomsttaxeringen m. m. må gälla även andra än sådana skattskyldiga som avses i punkt 4 av anvisningarna till 29 § i KL när fråga är om försäljning och anskaffning av fartyg;
2. att erforderlig lagtext utarbetas av vederbörande utskott; samt
- B. . att i skrivelse till Kungl. maj:t begära att vid den i propositionen förebådade utredningen jämväl frågan rörande omfattningen av inkomstbegreppet beträffande utfallet försäkringsbelopp vid förlisning eller köpeskillingen vid försäljning av fartyg måtte omprövas samt att Kungl. Maj:t för riksdagen framlägger de förslag vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 april 1952.

Gunnar Spetz.